

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställning till Ålands landsting med förslag till komlettering av 3 mom. 82 § i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 15 december 1931.

Till landskapsnämnden hava stadsfullmäktige i Mariehamn den 6 sistlidne februari avlåtit en skrivelse med anhållan om nämndens medverkan till en av fullmäktige åstundad ändring i gällande kommunallag, i vilket avseende skrivelsen bilagts ett av stadsfullmäktiges beredningsutskott avgivet betänkande av följande lydelse:

"Beredningsutskottets betänkande i anledning av ett i stadsfullmäktige väckt förslag om åtgärder för åvägabringande av nedannämnda ändring i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 15 december 1931.

Under en lång följd av år hava de banker, som i staden inrättat avdelningskontor, lagt debetkassaomsättningen till grund för beräkandet av den skattbara inkomsten av kontorets rörelse. I anseende därtill, att rörelsen vid dessa kontor rätt ensidigt inriktats på inlåning, har kassaomsättningen varit minimal, och ehuru kontoren ifråga för respektive banker haft den allra största betydelse, har den beräknade vinst, på grund av vilken kommunalskatt erlagts, varit synnerligen låg. För att bereda stadens taxeringsnämnd större frihet

att beskatta avdelningskontoren efter arten och beskaffenhet av deras rörelse, intogs i den nya kommunallagen följande stadgande; § 8 p. 3)

" - - - - -

Såsom inkomst räknas även:

- - - - -

3) den vinst, affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommunen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ".

Utgående ifrån den alldeles riktiga principen, att den vinst, som ett affärsföretag lämnar, är beroende av företagets såväl aktiva som passiva, sökte taxeringsnämnden på grund av detta stadgande, som första gången tillämpades vid taxeringen år 1932, lägga omslutningarna vid respektive avdelningskontor till grund för kommunalskattens utgörande. Kontorets omslutning jämfördes med bankens hela omslutning och vinsten fördelades enligt denna proportion. Emot all förmodan har denna ståndpunkt icke i högsta instans blivit godkänd. Nämnas bör likväl, att landets största handelsbank, A.B. Nordiska Föreningsbanken, förklarar sig omfatta taxeringsnämndens synpunkter och avgivit sin deklaration i enlighet härmed, men då huvudkontorets beskattning i Helsingfors stad rönt inverkan härav, har staden i de besvär som A.B. Nordiska Föreningsbanken anfört, dragit det kortare strået.

För att staden må kunna nå sitt mål - en rättvis beskattning av

bankernas avdelningskontor - synes det citerade stadgandet i kommunallagen för Mariehamn böra ändras eller ytterligare utbyggas därhän, att själva grunden för beskattningen eller rättare sagt grunden för inkomstens beräkning anges i lagen.

I anseende hertill får utskottet, omfattande det av fullmäktiges herr viceordförande vid sammanträdet den 23 innevarande januari framställda förslaget, vördsammast föreslå,

att fullmäktige ville hos Ålands landskapsnämnd anhålla, att landskapsnämnden till Ålands landstings session den 15 inkommande februari ville inlämna sådan framställning om ändring av eller tillägg till landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, att grunden för beräkning av inkomsten från bankens avdelningskontor i Mariehamn fastställs i lagen i enlighet med vad ovan framhållits.

Mariehamn den 28 januari 1935.

På Beredningsutskottets vägnar:

Walfrid Eriksson.

Axel Kuffschinoff".

Hänvisande till ovanåtergivna betänkande får landskapsnämnden meddela, att densamma efter prövning av de omständigheter, som givit anledning till stadsfullmäktiges framställning, funnit densamma

befogad och en komplettering av stadgandena rörande principerna för vissa affärsföretags inkomsttaxering nödig. Under sådana förhållanden får landskapsnämnden för Landstinget föreslå,

att 82 § i lagen om kommunalförvaltning i

Mariehamn erhöles följande kompletterade lydelse:

se:

"Kap. VIII.

Om skattbar inkomst och förfarandet vid taxering.

§ 82.

Såsom inkomst, på grund varav skatt skall erläggas, anses med sådan begränsning, som nedan säges, skattskyldigs samtliga årsintäkter i penningar eller penningars värde.

Såsom inkomst räknas även:

- 1) vad skattskyldig för sin och sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från näring eller av varor, som han tillverkat eller tillsaluhållit;
- 2) dividend eller utdelning, som den skattskyldige uppburit från aktiebolag;
- 3) den vinst, som affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommunen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ, därvid bankfilialens skattbara inkomst skall anses utgöra så stor del av bankbolagets skattbara inkomst, som anges av förhållandet mellan bankfilialens

medelomslutning under det år, för vilket beskattningen sker, och bankbolagets medelomslutning under samma år, samt annan filials, agenturs eller annat dylikt organs skattbara inkomst så stor del av huvudaffärens skattbara inkomst, som anges av förhållandet mellan filialens, agenturens eller annat dylikt organs omsättning under det år, för vilket beskattningen sker, och huvudaffärens omsättning under samma år;

4) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under mindre än tio år och lösegendomen under mindre än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelse;

5) förmån, som skattskyldig åtnjutit genom egen eller fri bostad för sig och sin familj; så ock det arbete, den skattskyldiges hemmafarande barn eller andra familjemedlemmar, hustrun undantagen, utfört till förmån för den skattskyldiges hushåll, därest de icke särskilt beskattas, dock ifråga om envar familjemedlem med beaktande av de avdrag, vilka i §§ 86 och 87 omförmälas."

Mariehamn den 31 oktober 1935.

På landskapsnämndens vägnar:

